

службъ на едно-то или на друго-то правителство, и да си преселѣтъ иманье-то презъ годинѣ-тѣ въ Сардиніѣ или въ Австріѣ, гдѣ-то щѣтъ, и пакъ да си имать правдины-ты врѣхъ имоты-ты кои-то бы оставали подирѣ си, ако бы ся преселили отъ Австріѣ на Сардиніѣ, или отъ Сардиніѣ на Австріѣ.

“ Люфета-та кои-то бы были дадени на лица живушы въ Ломбардіѣ, ще ся упазятъ и плащатъ отъ ново-то Правителство на кои-то ги земать, и, ако бы и то было соглашено, на вдовицы-ты и чада-та имъ.

“ Послѣ иди наредба-та на дългъ-тъ, кѣя-то ся составлява отъ двѣ части; отъ тѣхъ една-та говори за рѣшеніе-то по кой начинъ ще става плащаніе-то, а друга-та казва че Сардинія ще плати на Австріѣ 40,000,000 флорина (соглашеніе Минце), а при това Сардинско-то Кральство става порука за плащаніе-то на три-ты отъ пять-тъ части на Ломбардо-Венетійскыя-тъ дългъ. (Сичкыя-тъ дългъ що поема Сардинія е 25,000,000 фл.)

“ Послѣ иди 18-тъ членъ кой-то пише така :

“ Желѣюще да ся оздрави покоя-тъ на Церквѣ-тѣ и власть-та на Святыя-тъ Отецъ, (Папѣ-тѣ) и увѣрени че това не може да ся сполучи другоаче по-добрѣ, освенъ ако ся уведѣ една правителственна системѣ сообразна съ потребности на жители-ты, и ако ся направятъ поправки, кои-то и сѣмъ Святый Отецъ е при-позналъ за нужны, двѣ-тъ согласующи страны ще соединятъ старанія-та си за да получаютъ обѣщаніе отъ Негово Святѣйшество че ще стори поправки въ управленіе на Державы-ты си.

“ Членъ 19. Земни-ти предѣли на независимы-ты Италійскы Державы, кои-то не пріяхъ участіе въ войнѣ-тѣ, не бы могли да ся промѣнятъ, освенъ съ соглашеніе-то имъ и сѣ станжли порука за сохраненіе-то имъ. Правдины-ты на Великыя-тъ Князь, Тосканскый, на Дяязъ-тъ Моденскый, и на Князь-тъ Пармскый сѣ уречено запазены отъ Высокы-ты согласующи Силы.